

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.01.1969, sp. zn. 6 Cz 96/68, ECLI:CZ:NS:1969:6.CZ.96.1968.1

Číslo: 64/1969

Právní věta: Shledá-li soud návrh na opravu posudku o pracovní činnosti důvodným, uloží organizaci, jak má posudek upravit, tzn. určí organizaci přesně, jak má posudek znít v části, jejíž nesprávnost pracovník namítá.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.01.1969

Spisová značka: 6 Cz 96/68

Číslo rozhodnutí: 64

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pracovní poměr

Předpisy: 99/1963 Sb. § 155 65/1965 Sb. § 60

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 64

Shledá-li soud návrh na opravu posudku o pracovní činnosti důvodným, uloží organizaci, jak má posudek upravit, tzn. určí organizaci přesně, jak má posudek znít v části, jejíž nesprávnost pracovník namítá.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. 1. 1969, [6 Cz 96/68](#).)

Návrhem ze 16. 10. 1967 se domáhal žalobce v rozhodčím řízení úpravy pracovního posudku, který o něm podala žalovaná organizace 11. 9. 1967. Ve svém návrhu uvedl žalobce, v čem a jakým způsobem má být uvedený posudek upraven.

Po bezvýsledném rozhodčím řízení projednával věc okresní soud v Karlových Varech, který vyhověl žalobě zčásti rozsudkem ze 17. 1. 1968; uložil žalovanému, jak má posudek upravit. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, v němž se domáhal úpravy rozsudku i v dalších směrech, v nichž okresní soud neuložil žalovanému požadovanou úpravu. Krajský soud v Plzni změnil rozsudkem z 12. 7. 1968 rozsudek soudu prvního stupně tak, že uložil žalovanému, aby přiměřeně upravil celý posudek z 11. 9. 1967 do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku; současně uložil žalovanému, aby žalobci nahradil náklady řízení. Svůj rozsudek odůvodnil krajský soud tím, že podle § 60 odst. 2 zák.

práce není ani rozhodčí orgán ani soud oprávněn k tomu, aby sám upravil posudek, neboť takové oprávnění je dáno výlučně organizaci, které rozhodčí orgán nebo soud může jen uložit, aby přiměřeně upravil posudek o pracovní činnosti. Proto pokládal krajský soud rozsudek soudu prvního stupně za nesprávný, když uváděl, v které části a v jakém znění má být posudek upraven.

Nejvyšší soud rozhodl o stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl rozsudkem krajského soudu porušen zákon a zrušil jej.

Z odůvodnění:

Nesouhlasí-li pracovník s obsahem posudku o své pracovní činnosti, může se podle § 60 odst. 2 zák. práce domáhat do 3 měsíců ode dne, kdy se o posudku dověděl, u rozhodčího orgánu, aby organizace přiměřeně upravila tu část posudku, jejíž nesprávnost namítá. Z toho plyne, že je třeba, aby v návrhu (§ 79 odst. 1 o. s. ř.) bylo přesně uvedeno, kterou část posudku považuje žalobce za nesprávnou, a dále, aby žalobce uvedl, zda tato část má být vypuštěna nebo jak má být upravena. Rozhodčí orgán, popř. soud, musí pak posoudit důvodnost návrhu a rozhodnout, zda má být posudek v požadovaném rozsahu a požadovaným způsobem upraven. Shledá-li návrh důvodným, musí organizaci uložit, jak má posudek upravit, tzn. musí organizaci přesně určit, jak má nově vyhotovený posudek v napadené části znít (§ 155 o. s. ř.).

Nelze souhlasit s názorem, že soud nebo rozhodčí orgán uloží pouze organizaci, aby upravila posudek, že jí však neuloží svým rozhodnutím závazný způsob úpravy posudku. Kdyby bylo ponecháno organizaci na vůli, jak upraví posudek, byl by případně pracovník nucen stále znovu se domáhat úpravy nově vydaného posudku, jestliže by s novým zněním nesouhlasil. Nelze se ani spokojit s tím, že soud uvede v odůvodnění svého rozsudku, jak má být posudek upraven, neboť by stále znovu mohl vznikat spor o to, zda úprava posudku, u něhož často právě formulace bude mít rozhodující význam, odpovídá tomu, co soud uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí.

Protože krajský soud v Plzni vycházel z jiného právního názoru, porušil zákon v ustanovení § 60 odst. 2 zák. práce.